

gesloten. De kloof blijft ook gesloten wanneer de zee te woelig is en de ferry's mogelijks niet aanmeren in Agia Roumeli, het eindpunt van de Samaria-kloof.

Op regelmatige plaatsen is er een hulppost die tevens over een lastdier beschikken om eventuele gekwetsten uit de kloof te brengen.

Het riviertje van de Samariakloof levert het drinkwater voor het dorp op het einde van de kloof, Agia Roumeli.

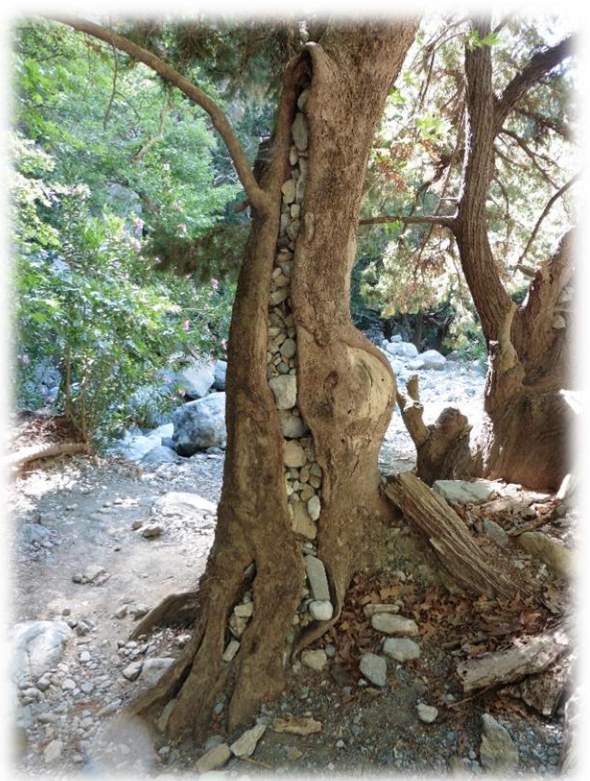
De weerkundige dienst van Kreta volgt het weer op van minuut tot minuut. Als er zich toch plots een onweer ontwikkelt in de buurt van Kreta wordt de Samaria-kloof meteen

geëvacueerd. Eerst worden de mensen die zich in de buurt van de IJzeren Poort bevinden naar hoger gelegen gebied gebracht. Als er boven de kloof een onweer uitbarst dan stijgt het waterpeil zienderogen, meters hoog, ter hoogte van de IJzeren Poort.

Ook in de Samaria-kloof heb je regelmatig een kapelletje dat toegankelijk is voor het publiek. Maar alle interieuren lijken wel wat op elkaar.

Op regelmatige plaatsen kom je een bronnetje tegen met drinkbaar water. De foto rechts onder, is duidelijk een steeneik.

Ongeveer halverwege de kloof komen we in het oude, niet meer bewoonde dorp, Samaria. Het kerkhof is er nog steeds.

Er leven geen mensen meer in het spookdorpje Samaria maar geiten zijn er nog in overvloed. In 1965 zijn hier de laatste bewoners vertrokken.

De Samaria-kloof is open van 1 mei tot half oktober. In de wintermaanden is de kloof gesloten. Boven ligt er immers sneeuw en in de rivierbedding is er dan te veel water.

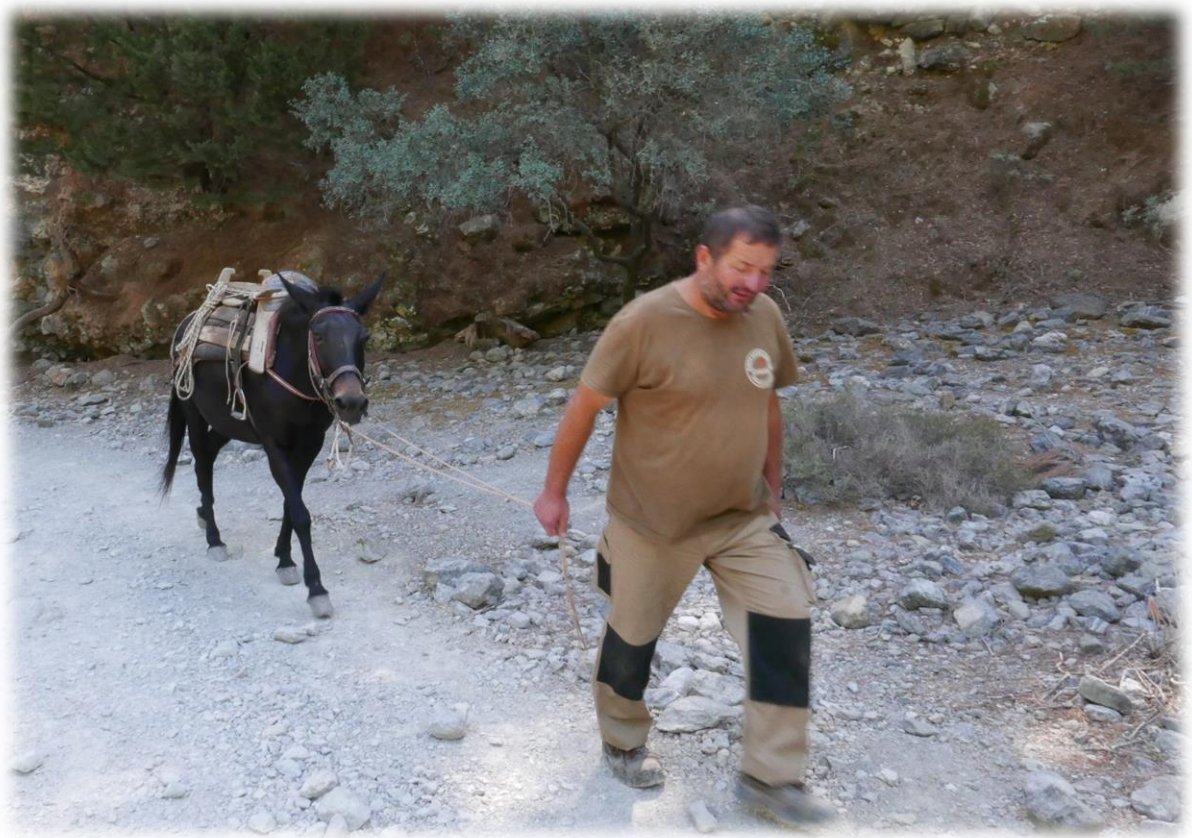
Tijdens de Tweede Wereldoorlog wist de Griekse regering op voorhand dat de Duitsers hun land gingen binnenvallen. De tactiek van de Duitsers bestond er in om meteen alle havens te bezetten zodanig dat ze de regeringsleden konden arresteren. De voltallige Griekse regering wist echter te ontsnappen via de Samaria-kloof. In Agia Roumeli stond er een Engelse onderzeeër hen op te wachten en werd de Griekse regering overgebracht naar Engeland.

Gemiddeld 3.000 mensen dalen per dag de kloof af . De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. De Gorge du Verdon (Frankrijk) is nog iets langer maar deze kloof is niet helemaal begaanbaar.

Met zoveel volk in de kloof is het onmogelijk om als groep samen te blijven. Elke deelnemer mag dan ook de kloof afdalen op zijn eigen tempo. Verloren lopen kan je er niet, er is maar één weg. Ik blijf bij de laatsten.

De Samaria-kloof is zo'n 14 miljoen jaar geleden ontstaan. Door erosie werd de kloof steeds dieper. In 1962 is de Samariakloof tot nationaal park bestempeld, vanwege de bijzondere planten en zeldzame dieren. (zoals de bedreigde Kri-Kri-geit).

De boer kan hier geen tractor gebruiken. Hij werkt hier nog op de aloude manier. Maar ik zie een doos van Zanusi, zou het misschien een bestelling zijn van Bol.com of van Coolblue?

Als men op internetforums gaat kijken dan leest men verschrikkelijke verhalen over de Samaria-kloof. Evenwel is deze wandeling niet zo moeilijk als velen beweren. Aan de schoenen en de wandeluitrusting kan je zien dat zowat 70% van de mensen die de kloof

afdalen geen echte wandelaars zijn maar zwembadtoeristen die dan op het einde van hun verlof de Samaria-kloof willen afdalen omdat nu eenmaal iedereen het doet. Het zijn uiteraard die mensen die onderweg in de problemen komen. Van onze groep heeft niemand problemen gehad.

Het smalste gedeelte, zie foto's hierboven, noemt men de IJzeren Poort maar daar is nooit een poort geweest en niemand weet nog vanwaar deze benaming afkomstig is. Op deze plaats is de kloof minder dan 4 m breed.

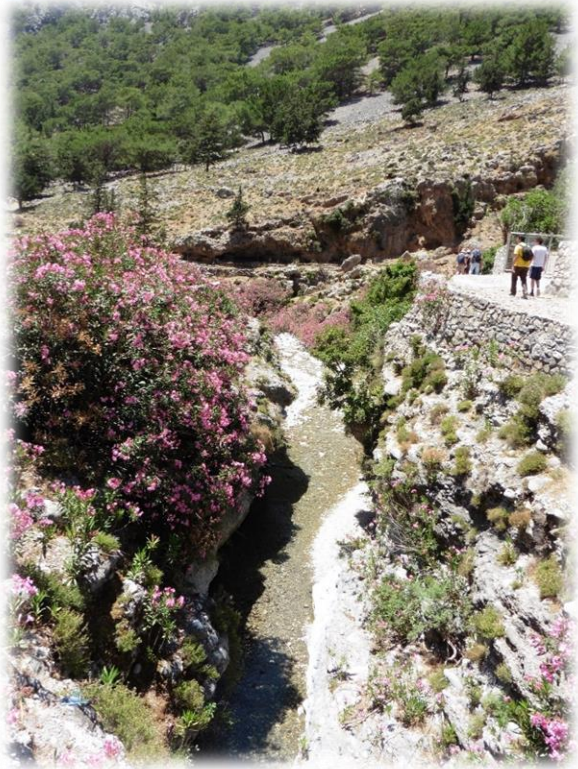

Onze taxichauffeur, Giorgos, is een Kretenzer maar hij is gehuwd met de Nederlandse Corinne. De dag dat we de wandeling door de Samaria-kloof willen doen, belt Corinne om 07.00 uur naar de weerkundige dienst zodat we er zeker van zijn dat de kloof open is.

In de Libische Zee zwemmen pijlinktvissen, zwaardvissen, octopussen, kreeften, dolfijnen, dwergpotvissen en vinvissen. De vinvis (een soort walvis) is de grootste vis die men er aantreft. De vinvis kan tot 26 m lang worden en weegt 30 tot 80 ton. Er leven ook twee haaiensoorten, de grootoogvoshaai, die totaal ongevaarlijk is voor de mens en de haringhaai. Deze laatste is wel gevaarlijk voor de mens al zijn aanvallen zeer uitzonderlijk. Als er al eens

een mens wordt aangevallen dan is het een duiker in diepere wateren. Uiteraard zijn er nog tientallen andere soorten, kleinere, vissen die men er aantreft.

Agia Roumeli lag vroeger dicht bij de kloof maar men heeft het dorpje verplaatst omdat het te veel last had van overstromingen. In het oude dorp vinden we wel nog restanten van gebouwen en voertuigen terug.

Boven het dorp op een heuvel zijn nog restanten zichtbaar van een Turks fort. Vanaf het fort heb je een prachtig uitzicht op de Samaria-kloof, het dorp Agia Roumeli, diverse stranden en de zee.

Agia Roumeli telt slecht 100 permanente inwoners. Je kan er niet geraken met de auto, enkel te voet via de Samaria-kloof of met de boot.

Agia Roumeli is ook de plek van de antieke Dorische stad en religieus centrum Tarra waarvan de restanten ten oosten van het dorp liggen. Tijdens de Romeinse overheersing was het een onafhankelijke stad die zijn eigen munten sloeg (met aan een kant een geit en aan de andere

kant een bij). Ook waren er grote tempels in Tarra te vinden. Tijdens opgravingen op de kust bij het moderne dorp Agia Roumeli werd de site van de begraafplaats van Tarra gevonden. Het is waarschijnlijk dat ook de haven van Tarra hier in de omgeving was, maar in de tussenliggende tijd is de kustlijn veranderd als gevolg van aardbevingen en door andere natuurlijke oorzaken. In het Archeologisch Museum in Chania is een grafsteen te zien die in het gebied van Agia Roumeli is gevonden, waarop de typische Minoïsche dubbele bijen zijn afgebeeld, waaruit men kan veronderstellen dat de Minoïsche godsdienst nog een tijd lang heeft voortbestaan nadat zijn beschaving al was verdwenen.

Ook geiten zoeken de schaduw op. De Samaria-kloof krijgt per jaar 350.000 bezoekers over de vloer. In de winter is ze niet begaanbaar.

In de zomer heerst er in het dorpje een gezellige drukte, zeker in de namiddag als de eerste toeristen uit de kloof komen, maar in de winter is het hier erg rustig. In de winter zitten de

bewoners soms wel voor dagen of zelfs weken vast in het dorp omdat er geen veerboten aanmeren door het slechte weer.

Kapitein Billie komt ons halen met zijn boot. De trip naar Sougia neemt zo'n 45 minuten in beslag.

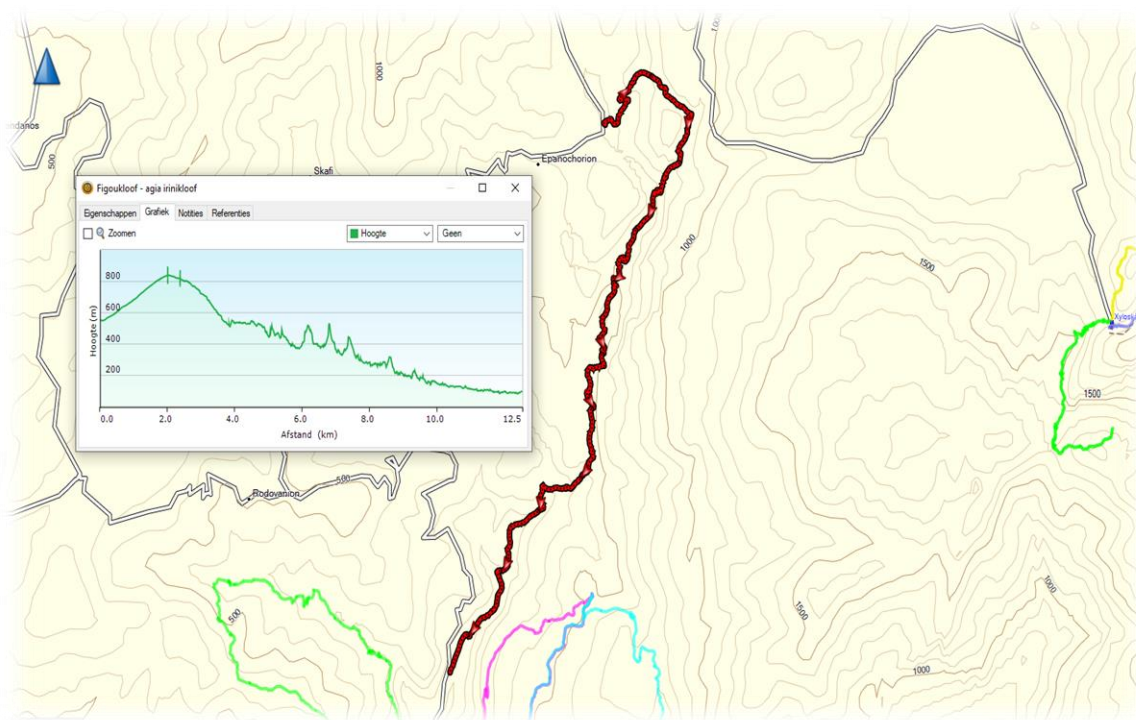

We houden nog even halt aan Kaap Tripiti waar we nog enkele wandelaars oppikken.

Donderdag 10 oktober 2019

Soort : Wandeling in lijn – Figou-kloof en Agia Irini-kloof
 Plaats : Agia Irini
 Afstand : 12 km
 Stijgen : 300 m
 Dalen : 600 m
 Duur : 5 uur

Vandaag doen we twee kloven. Eerst doen we de Figou-kloof. Deze kloof geeft uit op de Agia Irini-kloof die we dan ook maar meepikken.

In Agia Irini moeten we eerst over de oude brug die gebouwd werd rond 1850.

Een boerin komt naar haar geiten kijken. Op algemene vraag van de groep hebben we bij Wanda eens geit gegeten en iedereen vond het zeer lekker.

De Romeinen hebben een weg aangelegd van Omalos naar Agia Irini. Grote delen van de weg zijn in zijn oorspronkelijke staat hersteld of bewaard gebleven. De Romeinen legden duizenden kilometers wegen aan naar alle delen en kolonies van het Romeinse Rijk om met hun legers snel ter plaatse te zijn in geval van een opstand. Ook handelaars maakten gretig gebruik van deze wegen. Vandaar ook het gezegde “alle wegen leiden naar Rome”. Het

waren de eerste echt goede wegen. De wegen werden massaal aangelegd door Romeinse soldaten. De weg werd eerst uitgegraven. Vervolgens kwam er een funderingslaag van dikke stenen. Dan volgde een laag van kiezel en zand om dan te eindigen met de afwerkingslaag zijnde platte kasseistenen of gebakken terracottategels.

Hoog boven ons op de rotsen zien we drie vale gieren zitten. De vale gier kan tot 1 m lang worden en een vleugelspanwijdte hebben van 2,65 m. De vale gier rust en broedt op en langs

steile kliffen. Het is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van runderen en andere grote dieren. De gier kan zelf geen lijken open scheuren. Hij moet eerst wachten op andere roofdieren die dit werkje voor hem opknappen.

Behalve vale gieren zitten er in Kreta ook Lammergieren, maar die hebben we niet gezien. Lammergieren hebben een bruine kop en een witte borst. Evenwel heeft de lammergier de gewoonte om zijn witte borst bruin te maken met klei. De lammergier kan beenderen tot 18

cm doorslikken. Grotere beenderen laat hij vallen vanop grote hoogte. In de 20ste eeuw was de lammergier bijna uitgestorven omdat er veel werd op gejaagd omdat men dacht dat de lammergier lammetjes en zelfs kinderen op at, wat helemaal niet waar is. De laatste jaren neemt hun aantal in Europa af doordat de boeren hun dode dieren niet langer meer mogen laten liggen op hun landerijen, dit in verband met de gekke koeienziekte.

Het eerste gedeelte van onze wandeling gaat door de Figou-kloof. Evenals veel andere Kretenzische kloven heeft ook die van Figou haar eigen geschiedenis. De naam betekent

vlucht en duidt op een gebeurtenis uit 1821, toen grote aantallen vrouwen en kinderen zich in de kloof voor de Turken in veiligheid brachten.

De onderste foto ligt niet op zijn kant. De boom is horizontaal gegroeid in een inkeping van de rotswand.